

Tariffnemnda
Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 Oslo

Att: Eli Mette Jarbo

Oslo den 6. september 2008

HØRING: FORTSATT ALLMENNGJØRING AV TARIFFAVTALER – BYGGFAG

Det vises til nemndas høringsbrev av 19.06.08 om fortsatt allmenngjøring av tariffavtaler.

BNL viser til at de juridiske sider av allmenngjøringsloven i relasjon til EU-retten er uavklart, særlig spørsmålet om beviskravene. BNL viser spesielt til høringsuttalelsen fra NHO hvor det bl.a. fremheves at det må kunne føres klare bevis for at det foreligger en kvalifisert fare for at lønns- og arbeidsvilkår vil forverres uten allmenngjøring.

BNL er opptatt av at det settes høye krav til dokumentasjon og at disse krav behandles likt for alle områder hvor det innføres allmenngjøring.

BNL er i tvil om det fortsatt foreligger sosial dumping på byggeplasser i hele eller deler av landet i et omfang som tilsier fortsatt allmenngjøring. Byggenæringen i Norge erkjenner at de er avhengig av utenlandsk arbeidskraft for å opprettholde et ønsket kapasitetsnivå. Dette gjenspeiles i de betingelser som denne utenlandske arbeidskraften nå har på norske byggeplasser. BNL stiller seg derfor tvilende til om nødvendigheten av fortsatt allmenngjøring.

Et overordnet mål i BNLs seriøsitetsarbeid er at det skal være lettere å være seriøs og vanskeligere å være useriøs. BNL har i årene med allmenngjøring erfart at de bedriftene som omfattes av allmenngjøringsvedtakene blir stadig pålagt nye plikter og ansvar. Dette gjør det både vanskeligere og mer ressurskrevende å opptre seriøst, og den potensielle "gevinsten" ved å være useriøs blir stadig større. Dette er uheldig.

BNL er derfor enig med NHO om at et sentralt punkt er at det ikke må være noen automatikk i "fornyelse" slik at ordningen med allmenngjøring får preg av en permanent ordning. En fortsatt allmenngjøring som en mer eller mindre permanent, vil også føre til en uoversiktlig rettslig situasjon.

BNL mener det er prinsipielt galt at allmenngjøringsloven kan føre til at den uorganiserte del av arbeidslivet blir bundet til vilkår fremforhandlet og forvaltet av andre. Dette er et synspunkt som også er fremhevet fra departementets side ved evaluering av loven.

BNL er opptatt av hindre sosial dumping i reelle forstand og bedre de seriøse bedriftenes konkurransekraft. BNL registrerer at det er en rekke legale prosesser i gang i forbindelse med spørsmålet om bruk av allmenngjøringsinstituttet. Inntil disse prosesser er avsluttet og en rekke juridiske spørsmål er avklart, så aksepterer BNL at forskriften for hele landet forlenges med ytterligere en tariffperiode, dvs fram til 2010.

BNL mener imidlertid at Tariffnemnda må benytte anledningen til å forenkle forskriften ytterligere slik at den blir mer presis og treffsikker i forhold til dokumenterte problemstillinger.

BNL mener videre at:

- forskriften bør begrenses til minstelønnsatsene for arbeidstakere uten fagbrev ettersom det er i denne delen av arbeidsmarkedet problemene med sosial dumping foreligger. Minstelønnsatsene for fagarbeidere foreslås derfor strøket.
- arbeidsmiljølovens arbeidstidsbestemmelser må fortsatt legges til grunn og at det ikke er noen grunn til å benytte overenskomstenes arbeidstidsrammer (37,5 time pr. uke og lignende)

Til enkelte bestemmelser

Til § 2 og § 4

BNL foreslår at forskriften bare skal omfatte ufaglært arbeidskraft da det ikke foreligger problemer med underbetaling av faglært arbeidskraft (arbeidstakere med fagbrev etter norsk standard). Norske arbeidstakere med fagbrev betales på et alminnelig godt nivå og det er konstatert at utenlandske arbeidstakere – særlig fra Øst- Europa - i hovedsak (90 %!) er ufaglærte. BNL har ikke registrert tilfeller av sosial dumping i forhold til faglærte arbeidstakere i den tid forskriften har virket.

Det materiale som er fremlagt av LO som dokumentasjon tidligere i saken, dreier seg utelukket om sosial dumping i tilknytning til ufaglært arbeidskraft. Forskriften bør derfor begrenses til de to satsene ”arbeidstakere uten bransjeerfaring” og ”arbeidstakere med minst ett års bransjeerfaring”, jfr FOB § 2-3.

I praksis er det satsen på kr. 132,50 (arbeidstakere uten fagbrev med ett års erfaring) som anvendes på de fleste ufaglærte med praksis. Dette utgjør en garantert minste årslønn **ca kr. 275.000** som er en meget god minstelønn sett i forhold til andre yrkesgrupper i Norge.

Allmenngjøring av bestemmelser utover dette mener BNL er uhensiktsmessig.

§ 5: Godtgjørelse for overtid

BNL mener at bestemmelsene om 50% og 100 % bør utgå og at arbeidsmiljølovens vanlige bestemmelse om 40 % overtidstillegg bør komme til anvendelse, jfr § 10-6 nr. 11.

BNL bestrider at det er sosial dumping å anvende arbeidsmiljølovens bestemmelser på forhold som er akseptert som normal og lovfestet ordning i norsk arbeidsliv. Dette er i tråd med BNLs tidligere høringsuttalelse. BNL mener at Tariffnemnda har gått for langt på dette punktet.

§ 6 Utgifter til reise kost og logi

BNL mener at slike avtaler mellom arbeidsgiver og ansatt i praksis er nærmest umulig å kontrollere ettersom forholdene og forutsetningene er så forskjellige. Vi foreslår derfor at punktet utgår da vi erfarer at dette er løst gjennom praksis.

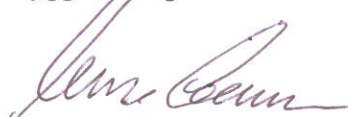
§ 7 Krav til spise- og hvilerom, innkvartering

Også dette punktet bør utgå ettersom forholdet er tilstrekkelig dekket opp av eksisterende bestemmelser i arbeidsmiljøloven. Vi mener at Tariffnemnda har gått for langt i forhold til arbeidsmiljølovens bestemmelser.

§ 8 Arbeidstøy

Vi har ikke registrert problem med at ansatte ikke får nødvendig arbeidstøy. LO har heller ikke dokumentert noe problem på dette området og BNL foreslår at også dette punktet utgår fra forskriften.

Med vennlig hilsen
Byggenæringens Landsforening

Sverre A. Larssen
Adm. dir.